

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 329

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 mai 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 127 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–4
Decizia nr. 174 din 19 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	5–7
Decizia nr. 176 din 19 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	7–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.29/543/891. — Ordin al ministrului apărării naționale, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2015 al Societății Comerciale RO-ARMYCATERING — S.A., filială a Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A.	9–12
M.30/544/892. — Ordin al ministrului apărării naționale, al ministrului finanțelor publice și ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2015 al Societății Comerciale RO-ARMYSECURITY — S.A., filială a Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A.	12–14
624. — Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea „Regulamentului de navigație pe Dunăre în sectorul românesc” — ediția 2013, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 859/2013	14
3.814. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind sesiunea specială de evaluare națională 2015 pentru elevii din clasa a VIII-a, participanți la loturile naționale de pregătire pentru olimpiadele și concursurile internaționale	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 127**

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Luiza Florescu în Dosarul nr. 9.700/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 764D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții faptul că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosarul cauzei punctul său de vedere în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, având în vedere că sensul constituțional al acestora a fost deja stabilit de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014. Totodată, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (2) din aceeași lege, deoarece acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.700/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor**

preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Luiza Florescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva sentinței de respingere ca neîntemeiată a cererii prin care autoarea excepției a solicitat Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor ca, în vederea soluționării dosarului său de despăgubire ce are la bază o dispoziție a primarului municipiului București din 2006, să efectueze toate operațiunile administrative specifice și să emită, în final, decizia reprezentând titlul de despăgubire.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că aplicarea dispozițiilor art. 4, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 unei cauze aflate pe rolul unei instanțe la data intrării sale în vigoare încalcă principiul egalității în drepturi și al neretroactivității, deoarece litigiile demarate în temeiul legii vechi trebuie să urmeze regimul juridic existent la data formulării acțiunii introductive de instanță.

7. De asemenea, se arată că soluționarea pe cale legislativă a unui proces aflat pe rolul instanțelor, prin aplicarea unei legi noi, cu consecința influențării rezultatului acestuia (inadmisibilitatea acțiunii sau respingerea fără examinarea fondului), reprezintă o imixtiune a statului în activitatea judiciară, incompatibilă cu dreptul la un proces echitabil, în sensul principiului egalității armelor, în accepțiunea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În același timp, reglementarea, la art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din lege, a unor termene acordate entităților publice pentru soluționarea administrativă a cererilor de despăgubire formulate în urmă cu 12 ani afectează termenul rezonabil de soluționare a cauzelor, dar și dreptul de acces la justiție. În același sens este amintită Hotărârea din 10 iulie 2003, pronunțată în *Cauza Kastefic împotriva Croației*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că suspendarea prelungită a tuturor proceselor de un anumit tip printr-o lege până la adoptarea unei noi legi care să reglementeze materia respectivă ridică o problemă de acces la justiție. Astfel, aplicarea, în speță, a art. 34 din lege ar avea ca rezultat respingerea ca prematură a acțiunii, pe motivul necesității reluării procedurii administrative cu respectarea noilor termene. Or, aceeași instanță europeană a atras atenția asupra pericolelor inerente folosirii legislației cu efect retroactiv care poate influența soluționarea judiciară a unui litigiu în care statul este parte, inclusiv atunci când efectul noii legislații este acela de a transforma litigiul într-unul imposibil de câștigat (hotărârile din 20 februarie 2003, pronunțată în *Cauza Forrer-Niedenthal împotriva Germaniei*, din 27 martie 2003, pronunțată în *Cauza Satka și alții împotriva Greciei*, și din 27 mai 2003, pronunțată în *Cauza Crișan împotriva României*).

8. Prin caracterul imprevizibil al noii reglementări sunt atinse dreptul de acces la justiție în chiar substanța sa, dar și principiul

securității juridice și, în final, principiul preeminenței dreptului. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a arătat precaută în ceea ce privește motivele invocate de stat la folosirea legilor retroactive, fiind necesar ca asemenea măsuri să fie tratate cu cea mai mare circumspecție (Hotărârea din 9 octombrie 2003, pronunțată în Cauza *Acimovic împotriva Croației*). Curtea Constituțională, la rândul său, a arătat, prin Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008, că, atunci când o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. Dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenție, este încălcat și din perspectiva caracterului accesibil și previzibil al unei legi, carențe de natură să afecteze „independența justiției” și principiul egalității în drepturi a cetățenilor ce decurg din conținutul dispozițiilor art. 124 din Constituție.

9. Aplicarea retroactivă a noii legi are ca efect și privarea persoanei îndreptățite de o valoare patrimonială preexistentă, în sensul aducerii unei ingerințe asupra dreptului de proprietate, ocrotit de art. 1 din Primul Protocol la Convenție. Nerespectarea acestei norme convenționale, precum și a celei cuprinse la art. 44 alin. (1) din Constituție are loc și prin încălcarea bunului constituit din creanța contra statului calculată la o altă valoare decât cea care s-ar stabili sub imperiul legii noi. Autoarea excepției arată că deține, în fapt, un „bun” actual în sensul Convenției, având cel puțin „speranța legitimă” de redobândire a bunului în materialitate sau prin echivalent rezonabil și fără a mai pune în discuție decizia administrativă irevocabilă emisă în baza Legii nr. 10/2001 de către entitatea notificată.

10. Autoarea excepției mai apreciază și că prin dispozițiile de lege criticate legiuitorul a depășit marja de apreciere stabilită de instanța de la Strasbourg în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, aceasta nefiind limitată și nepermițând exercitarea puterii discreționare a statului. Sunt încălcate, totodată, și tratatele Uniunii Europene, ceea ce implică inclusiv neretroactivitatea actelor juridice ca o consecință directă a respectării principiului legalității.

11. În final, se arată că dispozițiile legale criticate, prin restrângerile pe care le produc asupra exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale invocate, contravin și art. 53 alin. (2) din Constituție, deoarece nu sunt respectate condițiile stricte în care astfel de restrângeri sunt permise.

12. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază, în opinie majoritară, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că nu se poate susține neretroactivitatea legii și nici afectarea dreptului de proprietate în sensul privării persoanei îndreptățite aflate în posesia unui bun, atât timp cât în cauză nu a fost pronunțată o hotărâre irevocabilă. În privința termenelor reglementate în noua lege, instanța consideră că acestea conferă legislației în materie caracter previzibil, așa cum recomandă Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 se impune a fi respinsă

ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 269 din 7 mai 2014. În privința dispozițiilor art. 35 din aceeași lege, apreciază că sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele depuse la dosar, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 4, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Analizând motivarea autoarei excepției, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) și la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: *„Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;*

— Art. 34: *„(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.”;*

— Art. 35: *„(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”*

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate private, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.”* De asemenea, invocând art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern* și art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* din Constituție, autoarea excepției consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate are ca obiect soluționarea recursului formulat de autoarea excepției împotriva sentinței prin care a

fost respinsă ca neîntemeiată cererea sa referitoare la obligarea părâtei Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor de a soluționa dosarul său de despăgubire, în sensul de a emite, în final, titlul de despăgubire.

20. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate, pe de o parte, și cel al litigiului în cadrul căruia aceasta a fost invocată, pe de altă parte, Curtea constată incidența dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, în cauză fiind vorba despre derularea, în fața Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (actuala Comisie Națională pentru Compensarea Imobilelor), a procedurilor specifice de soluționare a dosarului de despăgubire în care autoarea excepției are calitatea de persoană îndreptățită. Referitor la această excepție de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Având în vedere că autoarea excepției formulează critici de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în interpretarea ce a fost exclusă, prin decizia menționată, cadrului constituțional, precum și faptul că aceasta a fost pronunțată la un moment ulterior sesizării instanței constituționale în prezenta cauză, Curtea, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, constată că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții a devenit inadmisibilă.

21. Deși va pronunța o atare soluție, Curtea precizează că, în temeiul deciziei de admitere mai sus menționate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, potrivit art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din anul 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă actual, după caz, dacă litigiul a fost definitiv tranșat în timp ce excepția de

neconstituționalitate se afla, spre soluționare, pe rolul Curții Constituționale, deoarece aceasta a fost ridicată anterior publicării Deciziei nr. 269 din 7 mai 2014 în Monitorul Oficial al României, Partea I. În consecință, soluția procedurală în cauza de față nu împiedică, ci, din contră, dă posibilitatea valorificării deciziei de admitere menționate în condițiile arătate (a se vedea, în acest sens, *mutatis mutandis*, și Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20).

22. În ce privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că acestea se referă la căi de atac în justiție împotriva deciziilor emise cu respectarea termenelor prevăzute de art. 33 și 34, precum și împotriva lipsei unei decizii de compensare în puncte, după expirarea termenelor prevăzute de lege. Având în vedere, însă, cele statuate prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, precitată, Curtea reține că, în raport cu obiectul cauzei deduse soluționării instanței de judecată, prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nu sunt incidente în cadrul soluționării fondului cauzei, de vreme ce în cauză termenul prevăzut de art. 34 alin. (1) nu se va aplica. Astfel, instanța de contencios administrativ investită cu soluționarea cererii privind obligarea autorității administrative competente la emiterea unei decizii de despăgubire, potrivit Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, va soluționa pe fond această acțiune și va obliga, după caz, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, în temeiul Legii nr. 165/2013 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 405 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, sau Decizia nr. 767 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 26 februarie 2015).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Luiza Florescu în Dosarul nr. 9.700/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 174

din 19 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ion Popa și Marian Galbenu în Dosarul nr. 23.178/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.121D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.122D/2014, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Monica Zubcu și alții în Dosarul nr. 23.484/3/2013 al aceleiași instanțe.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea.

6. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.122D/2014 la Dosarul nr. 1.121D/2014, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 658 din 11 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 9 octombrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 23.178/3/2013 și nr. 23.484/3/2013, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de reclamantii Ion Popa și Marian Galbenu și de Monica Zubcu și alții în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect soluționarea cererilor de acordare a premiului anual aferent anului 2010.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care prevedeau acordarea premiului anual pentru activitatea desfășurată în timpul anului 2010, au fost abrogate de art. 39 pct. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ în vigoare din data de 1 ianuarie 2011. Însă, prin Legea nr. 285/2010, în vigoare tot de la 1 ianuarie 2011, s-a prevăzut în mod expres, la art. 8, că premiul anual corespunzător anului 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011. Astfel, consideră că premiul anual corespunzător anului 2010 reprezintă un drept câștigat, de vreme ce dispozițiile care îl reglementau erau în vigoare în data de 31 decembrie 2010, acest premiu cuvenindu-se pentru activitatea profesională desfășurată pe parcursul întregului an 2010 — încheiat —, chiar dacă sumele de bani se acordă în concret, potrivit legii, începând cu luna ianuarie a anului următor. Este vorba, așadar, de un raport juridic născut sub legea veche, care nu și-a epuizat toate efectele juridice, astfel că legea nouă nu poate abroga efectul juridic nerealizat, fără a încălca principiul neretroactivității. Legea nouă, deși are prioritate față de cea veche, nu poate reglementa asupra acelor efecte susceptibile a se produce sub imperiul legii vechi. Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în nenumărate rânduri, chiar și împotriva României, că și dreptul de creanță reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „speranță legitimă” de a-l vedea concretizat. Or, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente unui drept deja câștigat constituie o ingerință neconformă cu principiul protecției proprietății.

10. Totodată, autorii excepției invocă Directiva Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (Cauza C-310/10).

11. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 115/2012.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții care au următorul conținut: „*Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.*”

16. Curtea reține că Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar în anul 2011. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că acestea își produc efecte în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

17. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 125 — *Statutul judecătorilor*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat în numeroase cauze, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, de exemplu, prin Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 5 aprilie 2012, sau prin Decizia nr. 658 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015. Prin această ultimă decizie, paragrafele 18—21, Curtea a reținut că sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. De asemenea, legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Așadar, nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este

premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu. Legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public, și constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar dispozițiile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

19. Cu privire la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

20. Prin aceeași Decizie nr. 658 din 11 noiembrie 2014, paragraful 22, analizând criticile formulate în raport cu dispozițiile Directivei 2000/78/CE, Curtea a observat că nu se pune problema generării unei stări de discriminare sub aspectul încadrării în muncă și al ocupării forței de muncă, astfel că Directiva 2000/78/CE nu are incidență în cauză.

21. În ceea ce privește jurisprudență invocată, Curtea a reținut prin aceeași decizie că, prin Hotărârea din 7 iulie 2011 — *Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafitei și alții*, pronunțată în Cauza C-310/10, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a soluționat o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, cerere formulată de Curtea de Apel Bacău și respinsă ca inadmisibilă. Curtea de la Luxemburg a subliniat, cu acel prilej, că nici art. 15 din Directiva 2000/43/CE și nici art. 17 din Directiva 2000/78/CE — texte pe care Curtea a fost solicitată a le interpreta — nu conțin drept criteriu de discriminare, și deci de aplicare a unor sancțiuni de către statul membru, criteriul categoriei socioprofesionale (paragraful 45).

22. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. De altfel, prin Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013, pronunțată în cadrul soluționării unui recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție, amintind jurisprudența în materie a Curții Constituționale, a stabilit că, „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, premiul pentru anul 2010, prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a fost inclus în majorările salariale stabilite pentru anul 2011, potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, nemaiputând fi acordat în forma supusă vechii reglementări”.

24. Cu privire la art. 124 și art. 125 din Constituție, Curtea reține că acestea prevăd statutul constituțional al judecătorilor și, ca atare, nu au incidență în cauza de față, deoarece autorii excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actele dosarelor, nu sunt judecători.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Popa și Marian Galbenu în Dosarul nr. 23.178/3/2013 și de Monica Zubcu și alții în Dosarul nr. 23.484/3/2013, ambele ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 176

din 19 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Gabriela Mureșan în Dosarul nr. 7.101/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.155D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materia egalității în drepturi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 7.535 din 27 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.101/3/2013, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Gabriela Mureșan în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect contestația la decizia de pensionare — decizie debit.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece prevăd o excepție de la regula potrivit căreia pensionarii nu pot cumula pensia cu venituri rezultate dintr-o activitate profesională, doar pentru pensionarii de invaliditate care exercită anumite funcții publice. Or, în cazul său, nu se aplică această excepție, deoarece a obținut alte venituri, rezultate din activitatea desfășurată la asociația de proprietari, ceea ce contravine principiului egalității în fața legii.

6. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea și unor situații diferite, justificate obiectiv și rațional, trebuie să le corespundă un tratament juridic diferit.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții ce au următorul cuprins: „*Pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective: [...] f) pensionarii de invaliditate care exercită funcția de consilier local sau consilier județean.*” Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2011 și care a preluat soluția legislativă criticată în cuprinsul art. 114 alin. (1) lit. e).

11. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”. Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că obiectul cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate este soluționarea contestației la decizia de pensionare — decizie de debit, prin care s-a constituit în sarcina contestatoarei — autoarea a excepției un debit pentru anul 2010, reprezentând sume încasate necuvenit, ca urmare a încălcării prevederilor art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000 referitoare la suspendarea plății pensiei în cazurile în care se obțin venituri din activități independente. În speță, contestatoarea este încadrată în gradul II de invaliditate și a obținut în anul 2010 venituri ca urmare a convenției încheiate cu o asociație de proprietari. Legea nr. 19/2000 a fost în vigoare și a produs efecte pe parcursul anului 2010.

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceasta, privind interzicerea discriminării.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 (introduse prin articolul unic pct. 8 din Legea nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 9 iunie 2009) reglementează situațiile în care se poate cumula pensia cu

veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective. Autorul excepției susține că art. 94 alin. (1) lit. f) instituie discriminări, deoarece, în cazul persoanelor care ocupă funcțiile de consilier județean sau local, aceștia pot cumula pensia de invaliditate de orice grad cu veniturile obținute din aceste funcții.

14. Față de această critică, Curtea observă că lit. f) a art. 94 alin. (1) a fost introdusă prin Legea nr. 209/2009, după admiterea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 16 din 18 februarie 2008, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „persoanele alese în funcție de consilieri locali pot cumula pensia de invaliditate de gradul II cu indemnizația corespunzătoare funcției electivă”. În argumentarea acestei soluții, instanța supremă a reținut că activitatea desfășurată de consilierii locali nu este o activitate profesională în sensul dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, deoarece activitatea consilierului local nu se desfășoară în urma încheierii unui contract de muncă, a unui contract civil sau a unui contract de drept public. Între consiliul local și consilier nu există raporturi specifice celor dintre un angajator și salariat sau dintre o instituție și funcționarul public, activitatea alesului local realizându-se în baza unui mandat rezultat din alegeri. Pe de altă parte, indemnizația de ședință la care au dreptul consilierii locali nu este decât o remunerație ocazională și nepermanentă și care prin cuantumul ei nu poate să fie asemănătoare sumelor de bani asimilabile unui venit, având o semnificație de natură a determina suspendarea plății pensiei sau cumulul acesteia.

15. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. (A se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, se constată că pensionarii de invaliditate de gradul II care obțin venituri din activități profesionale și pensionarii de invaliditate de gradul II care exercită funcția de consilier local sau consilier județean nu sunt în situații juridice identice, astfel că tratamentul juridic prevăzut de dispozițiile de lege criticate — sub aspectul cumulului pensiei de invaliditate cu veniturile realizate — este diferit. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție.

16. În același sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 653 din 11 noiembrie 2014, referitoare la art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 13 ianuarie 2015, paragraful 21, prin care Curtea a reținut că „justificarea instituirii unui tratament juridic diferit pentru consilierii locali sau județeni se regăsește în expunerea de motive a Legii nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale [...]. Cu acel prilej, legiuitorul a arătat că activitatea desfășurată de un consilier nu poate fi asimilată cu activitatea desfășurată de o persoană încadrată în muncă, deoarece prestația consilierilor în folosul comunității nu are caracter permanent, specific contractelor de muncă, aceasta manifestându-se sub forma participării la ședințele de consiliu și comisii de specialitate, care au loc o dată sau de două ori pe lună, însumând câteva ore. De asemenea, o astfel de asimilare ar îngrădi, într-un anumit sens, dreptul de a fi ales, întrucât ar afecta statutul de pensionar, determinat, în general, de condiții obiective, independente de voința persoanei. Astfel, potențialul ales este pus în situația de a opta între calitatea de consilier (reprezentant al comunității) și calitatea de pensionar, fiind influențat în opțiunea sa de repercusiunile pe care trebuie să le suporte”.

17. În final, Curtea observă că, de altfel, chiar constatarea neconstituționalității art. 94 alin. (1) lit. f), sub aspectul invocat de autoarea excepției, nu ar avea drept efect acordarea posibilității de a cumula pensia de invaliditate de orice grad cu veniturile obținute din activități profesionale, deoarece, pe de-o parte, lit. d) a aceluiași articol permite această posibilitate doar pentru pensionarii de invaliditate de gradul III, iar, pe de altă parte,

art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000 instituie sancțiunea suspendării plății pensiei de invaliditate de gradul I sau II atunci când beneficiarul acesteia realizează și venituri din activități profesionale, indiferent de quantumul acestora, justificat de faptul că invaliditatea de gradul I sau II presupune pierderea totală a capacității de muncă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriela Mureșan în Dosarul nr. 7.101/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.29 din 8 aprilie 2015

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 543 din 8 mai 2015

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI
PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 891 din 17 aprilie 2015

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2015 al Societății Comerciale RO-ARMYCATERING — S.A., filială a Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale RO-ARMYCATERING — S.A., filială a Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A., prevăzut în

anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Operatorul economic: Societatea Comercială RO-ARMYCATERING — S.A.

Sediul/Adresa: bd. Timișoara nr. 5C, sectorul 6, București

Cod unic de înregistrare: RO28980435

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2015)
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	33.415,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	33.365,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare		
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare		
	2	Venituri financiare	5	50,00
	3	Venituri extraordinare	6	
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	33.395,00
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	33.343,00
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	23.399,42
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	10	15,00
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	9.718,58
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	7.771,24
	C1	cheltuieli cu salariile	13	6.801,24
	C2	bonusuri	14	970,00
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	216,26
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	1.731,08
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	210,00
	2	Cheltuieli financiare	20	52,00
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	20,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

IV.		IMPOZIT PE PROFIT	23	7,00
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	13,00
	1.	Rezerve legale	25	1,00
	2.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0,00
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6.	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	12,00
	7.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8.	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	6,00
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	6,00
	9.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	6,00
VI.		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII.		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	541,18
	1.	Alocații de la buget	44	

		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	541,18
X.		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1.	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	550,00
	2.	Nr. mediu de salariați total	49	515,00
	3.	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	1.257,48
	4.	Câștigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	1.100,52
	5.	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	64,79
	6.	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoană)	53	
	7.	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	999,40
	8.	Plăți restante	55	
	9.	Creanțe restante	56	

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.30 din 8 aprilie 2015

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 544 din 8 mai 2015

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI
PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 892 din 17 aprilie 2015

O R D I N

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2015 al Societății Comerciale RO-ARMYSECURITY — S.A., filială a Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale RO-ARMYSECURITY — S.A., anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Operatorul economic: Societatea Comercială RO-ARMYSECURITY — S.A.

Sediul/Adresa: bd. Timișoara nr. 5C, sectorul 6, București

Cod unic de înregistrare: 29136150

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2015

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
I		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	5273
	1	Venituri din exploatare, din care	2	5269
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0
	2	Venituri financiare	5	4
	3	Venituri extraordinare	6	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	5135
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	5135
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	183
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	10	6
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	4914
		C0 cheltuieli de natură salarială (Rd.13+Rd.14)	12	3744
		C1 cheltuieli cu salariile	13	3687
		C2 bonusuri	14	57
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	0
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	0
		C4 cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	230
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	940
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	32
	2	Cheltuieli financiare	20	0
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	138
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	21
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	117
	1	Rezerve legale	25	7
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	110
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	0
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	55
	a)	- dividende convenite bugetului de stat sau local, după caz	33	0
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	0
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	55

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	55
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	0
	a)	cheltuieli materiale	38	0
	b)	cheltuieli cu salariile	39	0
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	40	0
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	0
	e)	alte cheltuieli	42	0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	99
	1	Alocații de la buget	44	0
		Alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	0
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	60
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	0
	1	Numărul de personal prognozat la finele anului	48	244
	2	Numărul mediu de salariați total	49	236
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	50	1322
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	1302
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	22
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoană)	53	0
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 7/Rd. 1) x 1000	54	974
	8	Plăți restante, în prețuri curente	55	0
	9	Creanțe restante, în prețuri curente	56	0

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea „Regulamentului de navigație pe Dunăre în sectorul românesc” — ediția 2013, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 859/2013

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 38 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Paragraful 1 al articolului 5.04 „Imposibilitatea îmbarcării și debarcării pilotului în rada Sulina. Bara impracticabilă” din partea a II-a a „Regulamentului de navigație pe Dunăre în sectorul românesc” — ediția 2013, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 859/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 și 378 bis din 26 iunie 2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Se consideră «bara impracticabilă» atunci când din cauza vântului puternic (forța 5-6/29—49 km/h pe scala Beaufort pe

timp de zi și forța 4/20—28 km/h pe scala Beaufort pe timp de noapte) și a valurilor mari (gradul de agitație al mării 4/înălțimea valurilor 1,25—2,5 m, pe scala Douglas pe timp de zi și 3/înălțimea valurilor 0,5—1,25 m, pe scala Douglas pe timp de noapte), navigația prin bară și/sau debarcarea/îmbarcarea pilotului nu se pot face în siguranță.

În acest caz se va comunica prin radiotelefon navelor. «Bara impracticabilă» se declară de către administrație.”

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Iulian-Ghiocel Matache,
secretar de stat

București, 5 mai 2015.
Nr. 624.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind sesiunea specială de evaluare națională 2015 pentru elevii din clasa a VIII-a, participanți la loturile naționale de pregătire pentru olimpiadele și concursurile internaționale**

În temeiul prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.431/2014 privind organizarea și desfășurarea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a în anul școlar 2014—2015,

având în vedere Nota nr. 94/DGIP din 20 aprilie 2015 cu privire la aprobarea perioadei de desfășurare a sesiunii speciale de evaluare națională pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2014—2015,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Calendarul sesiunii speciale de evaluare națională 2015 pentru elevii din clasa a VIII-a, participanți la loturile naționale de pregătire pentru olimpiadele și concursurile internaționale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Sesiunea specială de evaluare națională 2015 se desfășoară în conformitate cu Metodologia de organizare și desfășurare a evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a în anul școlar 2010—2011, prevăzută în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.801/2010 privind organizarea și desfășurarea evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a în anul școlar 2010—2011, în vigoare și pentru anul școlar 2014—2015, și cu prevederile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.431/2014 privind organizarea și desfășurarea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2014—2015.

Art. 3. — Lista nominală a absolvenților clasei a VIII-a, în anul școlar 2014—2015, care fac parte din loturile naționale de pregătire pentru competițiile internaționale pe discipline școlare, avizată de directorul general al Direcției generale învățământ preuniversitar, și lista nominală a elevilor clasei a VIII-a, din anul școlar 2014—2015, care fac parte din loturile naționale de

pregătire pentru competițiile sportive internaționale, avizată de directorul Federației Sportului Școlar și Universitar, sunt aprobate de președintele Comisiei Naționale de Organizare a Evaluării Naționale — 2015.

Art. 4. — Sesiunea specială de evaluare națională 2015 se desfășoară în municipiul București. Inspectoratul Școlar al Municipiului București nominalizează unitățile de învățământ — centru de examen și centru zonal de evaluare pentru sesiunea specială de evaluare națională 2015.

Art. 5. — Comisiile pentru sesiunea specială de evaluare națională 2015 se numesc de către Inspectoratul Școlar al Municipiului București, conform metodologiei în vigoare.

Art. 6. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția pentru învățământ în limbile minorităților, Direcția generală buget-finanțe, salarizare și resurse umane, Centrul Național de Evaluare și Examinare, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, conducerea unităților de învățământ nominalizate drept centru de examen, respectiv centru zonal de evaluare pentru sesiunea specială de evaluare națională 2015 duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 11 mai 2015.
Nr. 3.814.

ANEXĂ

Calendarul sesiunii speciale de evaluare națională 2015 pentru elevii din clasa a VIII-a, participanți la loturile naționale de pregătire pentru olimpiadele și concursurile internaționale

8 iunie 2015	Înscrierea la sesiunea specială a evaluării naționale
9 iunie 2015	Limba și literatura română — probă scrisă
10 iunie 2015	Matematică — probă scrisă
11 iunie 2015	Limba și literatura maternă — probă scrisă
11 iunie 2015	Afișarea rezultatelor (până la ora 18)
11 iunie 2015	Depunerea contestațiilor (orele 18—20)
12 iunie 2015	Rezolvarea contestațiilor
12 iunie 2015	Afișarea rezultatelor finale după contestații

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

